

Sanctissimi cōfessoris Hieronymi atq; doctoris scientissimi
Aureola ex redolētissimis flosculis gēmisq; candi-
dissimis luculente cōtexta.

FRATRES charissimi. Nō queo quem mēte cōcēpi
ore pferre sermonē, & cordis lœticia lingua nō ex-
plicat. Hoc aut nō solū ego patior qui cupio nar-
rare quæ sentio, sed etiā & uos meū patimini plū exultātes
in cōscientia q̄ in eloquio pferētis. Cū igiē nihil est christia-
no felicius cui pmittunt regna ccelor̄, nihil laboriosius q̄ de
uita quotidie periclitat̄, nihil eo fortius qui uincit diabolum,
nihil imbecillus qui a carne superat̄. Vtriusq; rei exēpla sunt
plurima. Latro credidit in cruce & statī meret̄ audire. Amē
dico tibi, hodie meū eris in paradiſo. Iudas de apostolatus
fastigio in pditionis tartarū labī, & nec familiaritate cōmu-
ni, nec intinētiōe buccellæ: nec osculi gratia frangī, ne quasi
hoiem tradat, quē filiū dei nouerat. Nos quidē parua dimi-
simus: grādia possidem⁹, cētuplicato ſcenore christi pmissa
reddunt̄. Hæc dicimus nō tā tibi q̄ aliis sub tuo noīe, ut pri-
ma te fili frōte doceamus magna cōcepīſe, excelsa ſectari, &
adolescētiæ īmo pubertatis intestina calcantē pfectaēq; aeta-
tis gradū ascēdere. Scis enī dogma noſtrū, humilitatis tenere
uestigiū: & pima gradiēdo ad summa nos ascēdere. Ideo fan-
ctus mihi inuocandus est spiritus, ut hæc ſuo ſenu ore meo
defendat. Nō quidē campū Rhetorici desideramus cloquī.
Nō dialecticor̄ tēdicula, nec Aristotelis spineta cōquirimus
ſed ad sanctar̄ scripturar̄ grauitatē cōſugimus, ubi uulnerū
uerā medicina eſt, ubi dolor̄ certa remedīa. Verū qa memo-
ria labī oīm quæ dixerim⁹ desideras cōmentariolū fieri: ut
obliuionē lectio cōſoleſt̄. Ideo pauca quæ tibi reor fore neces-

saria credidi subiecta, illo enim nostra tedit oratio, ut quoque
unus est labor unus & premiu[m] sit. Navigates namque rubrum ma-
re in quo optandum nobis est ut uetus Pharao mergat cū suo
exercitu. Multis difficultatibus atque piculis ad urbem maximam
pueniunt: utroque littore getes uagae, immo beluae habitat fe-
rocissimae semper solliciti, semper armati totius anni uehementes ciba-
ria, latenteribus saxis uadisque durissimis plena sunt oia. Quor-
um ista: p[ro]spicuum est. Nam si saeculi negotiatores tam sustinet,
ut ad certas pueniat periturasque diuitias, & seruet cū aiae di-
scrimine quae multis periculis quaesierunt. Quid christi nego-
ciatori faciendum est: qui uenditis oibus querit preciosissimam
margaritam. Qui totis substancialiter opibus emit agrum, in quo re-
periatur thesaurum quem nec fur effodere, & latro non possit aufer-
re. Nosse igit[ur] oportet quid iussum sit, quid ueriblity, ut scie-
tes utrumque seruemus. Alioquin antescientiam mandati impossibili-
le est nos se quid fiat. Et haec ergo non integris rate uel merci-
bus quasi ignaros fluctuum doctus nauta præmoneo. Sed
quasi nuper e naufragio electus in littus timida nauigaturis
uoce denuntio, cuncti tame mei sensus affectu uobis uaco.
Sed obsecro uos ut conatus meos orationibus adiuuetis, ut
dominus & saluator pro causa sua respondeat. Vestrū itaque est,
ut uoluntate sequatur effectus. Meū est ut uelim obsecratio-
num uestrarū est, ut possim. Sed ipsum meum sine deo semper
auxilio non erit meū. Deus semper largitur, semperque donatu-
rus est, nec mihi sufficit quod semel dedit, nisi semper dederit. Si
enī duxi iudicis sententiam crebra mulieris flexit petitio, quanto
magis paterna uiscera interpellatio[n]e sedula molliuntur. Scito
te tamē ante omnia nobis nil esse antiquius: quod Christi iura
seruare, nec patrum transferre terminos semperque meminisse
Romanā fidem apostolico ore laudatam.